KUUROJEN LEHTI

Tidskrift för Döva

Myös metsätöiden harjoittelu sisältyy opetusohjelmaan. Toisten poikien jyrryttäessä puita kumoon moottorisahalla kurssin nuorin oppilas Tapani Viitala vetää runkoja poikki käsipelillä. Tapani on syntymästään saakka ollut kuuro ja hänkin on suorittanut Mikkelin kuurojenkoulun kurssin. (Kirjoitus sivulla 44.)

MAALISKUU
MARS

N:o 3 - 1957

KÄYTTÄKÄÄ ONNITTELUADRESSEJA

Kukkaset kuihtuvat! Adressi säilyy jatkuvasti rakkaana muistona ystävällänne. Kun haluatte onnitella ystäväänne hänen merkkipäivänään — kun hän täyttää vuosia, solmii avioliiton, pääsee ripille j.n.e. on paras ja kätevin tapa lähettää hänelle onnittelunne kauniilla adressilla.

Näitä adresseja saa ostaa asiamiehiltämme kuurojenyhdistyksissä. Maksu on 300 markkaa kuorineen.

Pohjaväri on aurinkoisen hiekan väri, reunat ja koristeet sekä teksti, joka tässä kuvassa näyttää mustalta, on kultaa. Suuruus 21 × 27,5 sm, 4 siv.

Adressin myynnistä kertyvät tulot kartuttavat Liittomme Omakotirahastoa.

Adresseja saa tilata Liittomme toimistosta.

Suomen Kuurojen Liitto r.y.

Liisankatu 27 E 10 — HELSINKI — Postisiirtotili n:o 6825

KUUROJEN LEHTI

SUOMEN KUUROJEN LIITTO r.y:n ÄÄNENKANNATTAJA

MAALISKUU | 62. VUOSIKERTA | N:o 3 · 1957

Toukokuun numeroon tarkoitetut ilmoitukset, kirjoitukset ja kuvat on lähetettävä toimitukselle ennen huhtikuun 1 päivää

KUUROJEN MAANVILJELYSKOULU

Suomen Kuurojen Liiton esityksestä oli Invaliidisäätiön maatalousoppilaitoksesta v. 1951 annettuun asetukseen laadittu kohta, jonka mukaan oli mahdollista perustaa myös kuurojen maatalouskoulu. (Asetus n:o 125/2. 3. 1951, § 2).

Sekä Invaliidisäätiön että maataloushallituksen toimenpitein oli vuoden 1956 menoarvioon varattu kuurojen maatalousopetusta varten 971,250 markan suuruinen määräraha ynnä kertamenona perustamiskustannuksiin 250,000 markkaa. Tämän johdosta pidettiin yhteinen neuvottelu yhtäältä maataloushallituksen ja Invaliidisäätiön ja toisaalta Suomen Kuurojen Liiton edustajain kesken marraskuussa 1955. Neuvottelun tuloksena oli, että päätettiin lähettää yksi maatalousteknikko ja kansakoulunopettaja perehtymään kuurojen opetukseen yhden lukukauden ajaksi.

Viime lokakuun loppuun mennessä olikin sitten kaksi mainittua henkilöä saaneet suunnitellun harjoittelun, joten kuurojen maatalousopetus voitiin sen puolesta aloittaa Invaliidisäätiön maatalousoppilaitoksessa Mäntsälässä.

Kouluun oli kutsuttu 10 kuuroa oppilasta; näistä oli viisi puhekoulun käynyttä, kolme Jyväskylän koulun käynyttä ja kaksi on kuuroutunut kouluajan jälkeen. On selvää, että opettajalta kysytään taitoa ja kekseliäisyyttä voidakseen kehittää näitä kaikkia tasapuolisesti. Luonnostaan myös lankeaa, etteivät nämä oppilaat — vaikka ovatkin virkeää ja lahjakasta joukkoa — voi tietopuolisissa aineissa seurata kuuleville tarkoitettuja kurssikirjoja. Varsinkin sellaiset aineet kuin fysiikka ja kemia tuottavat vaikeuksia. Tietopuolisten aineiden opettajan on siis uudelleen muokattava, yksinkertaistettava ja lyhenneltävä opettamansa aineisto. Tämäkin asettaa opettajalle suuria vaatimuksia, mm. suuren kotityön muodossa.

Kun kuitenkin koulun johdon taholta suhtaudutaan kuurojenopettajan työhön myönteisesti ja ymmärtämyksellisesti, niin on syytä toivoa menestystä ponnistuksille.

Nyt on kuurojen maatalousopetus saanut lakisääteisestikin entistä kiinteämmät muodot. Asetuksessa Invaliidisäätiön maatalousoppilaitoksesta n:o 618/21. 12. 1956 säädetään kuurojen maanviljelyskoulu ja sen puutarhaosasto vakituisesti toimiviksi. Sen mukaan voidaan järjestää myös täydennys- ja erikoiskursseja. Niinpä on jo ehditty herättää kysymys tytöille järjestettävästä erikoiskurssista puutarhanhoidossa.

Arvostelua voisi herättää kysymys siitä, miksi kuulevien maanviljelyskoulu on kaksivuotinen, mutta kuurojen vastaava koulu kolme- jopa nelivuotinenkin. Käytännöllisessä harjoittelussahan kuurot tuskin jäävät jälkeen kuulevista koulutovereistaan. Edelleen voisi kysyä, riittääkö pelkkä viittomakielen taito maatalousteknikolle kuurojen ohjaamiseen ja ennen kaikkea kansakoulunopettajalle tietopuolisen opetuksen jakamiseen. Kuurojen opetushan on niin paljon erikoistunut varsinaisesta muusta opetustyöstä, että käsittääksemme siihen tarvittaisiin ainakin lyhyt erikoisvalmennus. — Toivomuslistalla olisi myös kaikkien niiden ammattialojen avautuminen kuuroille, joilla kuuleville järjestetään ammattiopetusta Invaliidisäätiön maatalousoppilaitoksessa.

Tyydytyksellä on pantava merkille, että uudessa asetuksessa Suomen Kuurojen Liitolle on järjestetty tilaisuus olla edustajansa kautta vaikuttamassa oppilaitoksen johtokunnan kokouksissa kuurojen asioita käsiteltäessä.

Joka tapauksessa nyt avautunut uusi koulumuoto kuurojen kehittämiseksi on jälleen arvokas saavutus kuurojen kulttuurityön alalla.

Tilaa heti KUUROJEN LEHTI vuodeksi 1957

Ammattiopetusta kuuroille maaseudun nuorille

Invaliidisäätiön Maatalousoppilaitos Mäntsälässä on liittänyt ohjelmaansa kuurojen maatalousopetuksen.

Vanhemmat meistä muistavat vielä Saaren tulitikkutehtaan nimen. Tämä tehdas toimi Saaren kartanossa Mäntsälässä, seitsemän peninkulmaa Helsingistä Lahteen päin. Tehdasta ei enää ole, mutta komea kartano kohoaa vieläkin kukkulallaan Helsingin—Lahden pikatien varressa, asiaankuuluvan lehmuskujan päässä.

Saaren kartano siirtyi vuonna 1940 Invaliidisäätiön hallintaan. Tilalle perustettiin tällöin Työkeskus Saari-niminen invaliidihuoltolaitos, maamme ensimmäinen pysyvä invalidien erikoisammattikoulu. Laitos, jonka nimi nykyisin on Invaliidisäätiön Maatalousoppilaitos, on vieläkin ainoa invalideille maatalousopetusta antava koulu koko pohjoismaissa.

Kuten nimestäkin voi päätellä täällä koulutetaan ensi kädessä invalideja. Mutta toisaalta koulu on soveltanut työtänsä elävän elämän ja vajaakykyisten koulutustarpeiden mukaan. Ensimmäisessä vaiheessa koulutettiin maaseudulta kotoisin olevia sotainvalideja, sitten sotaorpoja, joita oppilaat vieläkin enimmältään ovat. Nykyisin on invalidien lapsilla, siviilivammaisilla ja — mikä meille mielenkiintoista — viime syksystä lähtien myös kuuroilla mahdollisuus saada laitoksessa koulutusta maaseudun ammatteihin.

Maatalousammattikoulun oppilaat saavat myös käytännössä harjaantua karjanhoitoon. Oppilas Pauli Kilkkilä Heinolan maalaiskunnasta on vuorossa kartanon sikalassa. Pauli on todettu kuuroksi 2—3 vuotiaana ja hän on aikaisemmin käynyt Mikkelin kuurojenkoulun.

Ensimmäinen kuuroille maaseudun nuorukaisille tarkoitettu maatalouskurssi alkoi syksyllä 1956, joten sen toinen lukukausi on jo menossa. Kurssi on kolmivuotinen, kuten laitoksessa yleensä, mutta oppilailla on mahdollisuus jatkaa vielä neljäskin vuosi jos se katsotaan tarpeelliseksi. Tällä ensimmäisellä ja tavallaan koeluontoisella kuurojen osastolla on 10 oppilasta, mikä on vähän koko laitoksen oppilasmäärään — kokonaisvahvuus on noin 200 — verrattuna. Käytännöllisesti katsoen kaikki oppilaat ovat kotoisin maaseudulta, mikä ei tietenkään ole välttämätön edellytys oppilaaksi pääsemiselle. Useimmilla on jo takanaan koko joukko käytännöllistä kokemusta maanviljelystehtävissä ja puutarhanhoidossa.

Kuuroilla nuorukaisilla onkin ensimmäisen yhteisen opiskeluvuoden jälkeen mahdollisuus valita jatkavatko he maanviljelyskoulussa vai puutarhakoulussa seuraavat kaksi vuotta. Kuinka moni heistä valitsee ensiksimainitun, moniko jälkimmäisen.

Kuurojen kurssin aloittaminen asetti oppilaitoksen johdon monien uusien, ennestään tuntemattomien kysymysten eteen. Eräs niistä oli tehokkaimman opetustekniikan löytäminen tässä erikoistapauksessa. Alkuvaikeuksia ilmeni myös sen seikan johdosta, että kaikilla oppilailla ei ollut samanlaisia edellytyksiä opetuksen seuraamiseen. Osa heistä oli saanut täydellisen puheopetuksen, osa taas oli käynyt viittomakoulun, olipa joku myöhemmin kuuroutunut käynyt tavallista kansakouluakin. Yhteisen »kielen» löytäminen vei näinollen aikansa.

Sihen, että alkuvaikeudet voitettiin, on oma osuutensa kurssin erikoiskoulutuksen saaneilla opettajilla, kansakouluopettaja Oiva Haaparannalla ja maatalousteknikko Jussi Oikarisella, jotka ovat saaneet valmennuksen tulevaan tehtäväänsä Turun kuurojenkoulussa. Teoriatunneilla pyritään siihen, että opetuksessa käytetään puhekieltä, siis huuliltalukua. Tämä päämäärä lieneenkin jo tähän mennessä saavutettu. Ainakaan oppilaiden taholta ei tässä suhteessa ole innostuksen ja opinhalun puutetta esiintynyt. Opettajat ovatkin poikiinsa erittäin tyytyväisiä.

Kuurot nuorukaiset saavat läpikäydä saman opetusohjelman kuin laitoksen muutkin oppilaat. Jo ensimmäisen lukukauden aikana heidät istutettiin traktorin satulaan ja tutustutettiin muihinkin koneellistuneen maa- ja metsätalouden teknillisiin apuvälineisiin. Talvella keskittyvät käytännölliset harjoitukset huomattavalta osalta navettaan, sikalaan, talliin ja metsään, keväällä päästään pellolle. Teorianopetus jatkuu kautta lukuvuoden.

Invaliidisäätiön päätöstä maatalousopetuksen aloittamisesta kuuroille maaseudun nuorille on tervehdittävä tyydytyksellä. Fyysisesti voimakkaille, maatyöhön tottuneille nuorille miehille, joiden kuurous ei estä heitä mitä parhaiten menestymästä maanviljelijöinä ja puutarhureina, tuskin voitaisiin mistään muualta löytää yhtä sopivaa ammattiopetusta kuin juuri Saaren kartanosta.

KERTOMUS SUOMEN KUUROJEN LIITTO r.y:n TOIMINNASTA VUONNA 1956

1. Yleistä

Liitto on kuluneena vuotena toiminut entiseen tapaan ja perustamisesta saakka noudatettujen suuntaviivojen mukaan maamme kuurojen sosiaalisen ja valistuksellisen aseman kohottamiseksi. Toiminta on ollut vilkasta, mm. liitto järjesti Helsingissä lokakuun 20—21 p:nä ensimmäiset nuorten kuurojen kulttuuripäivät.

2. Liiton vuosikokous

pidettiin maaliskuun 25 p:nä Lahdessa Kannaksen yhteiskoulussa. Puheenjohtajana toimi teol.yliopp. Eino Savisaari ja sihteerinä sair.hoit. Tora Savisaari. 43:sta jäsenyhdistyksestä oli edustettuna 31, jotka olivat lähettäneet 39 edustajaa, edustaen 1.565 jäsentä.

Mainittakoon muutamia kokouksen käsittelemistä kysymyksistä:

Liiton sääntöjen uusimisesta esitti keskushallituksen puolesta hra E. Mattila kysymyksen, ehdottaen valittavaksi komitean sitä varten.

Loma- ja virkistysleiriä suuriperheisille kuuroille äideille toivoi rva Lyyli Laitiainen.

Esitelmöitsijöitä muista pohjoismaista Suomeen tilattavaksi toivoi hra Antti Jäkälä.

Kuurojen Maailmanliiton 3:tta kongressia vuonna 1959 Suomeen ehdotti pyydettäväksi hra Kauko Mäkelä.

Liiton vuosikokouksen siirtäminen huhtikuulle (E. Karilas) ja kuulevien jäsenten äänioikeus (N. Rannikko) katsottiin kuuluvan valittavalle sääntökomitealle, merkiten kokous kuitenkin mielipiteenään sen, että niinhyvin kuurojen kuin kuulevainkin jäsenten puolesta on yhdistyksillä äänioikeus.

Kuurojen ja huonokuuloisten yhteisten työnvälitystoimistojen ja työkonsulenttien saamista toivoi hra R. Pitkänen.

Liittomme sosiaalisista päämääristä huomautti rva Kirsti Ahonen, toivoen liiton vakinaisille työntekijöille maksettavaksi lainmukaiset ylityökorvaukset ja myös eläkkeen, mikäli kauan liittoa vakinaisena työntekijänä palvellut joutuu palveluksestaan eroamaan.

Kuuroille työläisille maaseudulla sama palkka kuin kuulevillekin toivoi hra K. Laukkanen, koska maaseudulla esiintyy vielä paljon alipalkkaisuutta.

Täysi matkakorvaus ja päiväraha pitempimatkaisille yhdistysten edustajille liiton vuosikokoukseen osallistuessa oli hra T. Oksmanin toivomus, koska lyhytmatkaiset ovat olleet tähän asti edullisemmassa asemassa.

Nämä kysymykset, joita kaikkia oli kannatettu, siirretttiin lähemmin käsiteltäväksi lisättyyn keskushallitukseen, samoinkuin muutkin kokouksessa esitetyt asiat.

3. Liiton hallitus

Liiton puheenjohtajana on toiminut johtaja U. Kierimo, varapuheenjohtajana E. Mattila, sihteerinä R. Pitkänen, muina jäseninä K. Mäkelä, J. Narmala J. Väisälä, U. Lehtimäki, Eino Savisaari ja Aura Ahlbäck. Varajäseninä Katri Pitkänen ja E. Tuliniemi.

Lisättyyn keskushallitukseen ovat kuuluneet Kirsti Ahonen, Kaisu Korhonen, M. Kattainen, B. Ahlbäck, T. Taimisto ja E. Savisaari. Varajäseninä T. Rikström, B. Kaski ja E. Levänen.

Keskushallitus on kokoontunut 4 kertaa, käsiteltyjä asioita on pöytäkirjoissa 110. Lisätty keskushallitus kokoontui 1 kerran, asioita käsitelty 28.

4. Jäsenistö

Liittomme 43 jäsenyhdistyksestä on vuoden kuluessa ollut toiminnassa 38 yhdistystä.

5. Alotteet

Paitsi jokavuotisia anomuksia valtionviranomaisille on kuluneena vuotena tehty oikeusministeriölle esitys, että kuuroja koskevat avioitumisrajoitukset kokonaan poistettaisiin.

6. Liiton toimisto

Liiton sihteeri on hoitanut liiton toimistoa, ollen samalla matka-asiamiehenä vapaasti yhdistysten käytettävissä vuosilippunsa nojalla. Myös hän on avustanut yksityisiä kuuroja pyydettäessä tulkkina, oikeudessa ja muissa asioissa. Toimistoapulaisena on ollut rva Katri Pitkänen. Sosiaalihuoltajana rva Anni Jokelainen, hoitaen sekä maaseutu- että helsinkiläiskuurojen tarpeita tulkkina, lääkärissä, sairaaloissa ja virastoissa sekä suorittaen kotikäyntejä.

Rahastonhoitajana on ollut 1. 1. — 31. 10. talouspäällikkö Evert Toivio ja hänen erottuaan omasta pyynnöstään 1. 1. lähtien ekonomi Eero Laamanen.

7. Julkaisutoiminta

Kuurojen Lehti on julkaistu entiseen tapaansa, erikoisjulkaisu Kuurojen Joulu jaettiin kaikille suomenkielisille tilaajille. Tilaushinta on ollut suomenkielisiltä 500 mk, ruotsinkielisiltä (ilman joululehteä) 400 mk.

Joululehden painos oli 14.000 kpl.

Päätoimittajana on ollut U. Kierimo, toimitussihteerinä R. Pitkänen, ruots. toimittajana B. Ahlbäck, toimituskuntaan lisäksi kuuluneet K. Pitkänen ja A. Ahlbäck, E. Karilaan erottua kesken vuotta tapaturman vuoksi.

8. Komiteat

Sääntökomitea: E. Mattila, Eino Savisaari, J. Narmala, K. Mäkelä ja A. Ahlbäck, kokoontunut 3 kertaa, saanut alustavan muutosehdotuksensa valmiiksi ja keskushallitukselle esitettäväksi 14. 10. 56.

Suurperheisten kuurojen äitien loma- ja virkistysleirikomitea, jäseninä Anni Jokelainen, Katri Pitkänen ja Aura Ahlbäck on odottanut Helsingin kuurojen Sökössä olevan kesäkodin kunnostamista, voidakseen tehdä ehdotuksensa, mikä on siirtynyt seuraavan vuoden puolelle.

Nuorten kuurojen kulttuuripäiväkomitea: Aura Ahlbäck, Kaisu Korhonen, K. Mäkelä ja J. Narmala järjesti nuorten kulttuuripäivät Helsingissä

20.—21. 10. Osanotto hyvä. Päättäjäisjuhlassa n. 300 henkeä.

Nuorten kuurojen leiripäiväkomitea: K. Mäkelä, Eino Savisaari ja J. Narmala suunnittelee nuorten leiripäiviä v:ksi 1957 ja Pohjoismaiden kuurojen leiripäiviä v:ksi 1958.

Kuurojen Lehden toimituskunnan ohjesäännön v:n 1957 alusta voimaantulevaksi laati komitea, johon kuuluivat Aura Ahlbäck, rov. U. Paljakka, past. L. Paunu ja Katri Pitkänen.

9. Ulkomainen edustus

Pohjoismaiden kuurojen nuorisoleirille osallistui 11 suomalaista kuuroa Storsäterissä Ruotsissa 21—29. 6. Liiton puolesta oli mukana teol.yliopp. E. Savisaari.

Yhteispohjoismaisessa viittomakielikomiteassa kirkollisten viittomien yhtäläistyttämiseksi edusti liittoamme Oslossa past. L. Paunu.

10. Kuurojen ammattiopetus

Kuurojen maanviljelysammattikoulu aloitettiin invaliidien ammattikoulussa Mäntsälässä (Saarentaus) 1. 11. Aluksi siihen otettiin 10 kuuroa oppilasta, joilla on 2 Turun kuurojenkoulussa valmistunutta opettajaa. Liittoamme on edustanut k.o. koulun johtokunnassa kuurojen asioita käsiteltäessä toistaiseksi R. Pitkänen, kunnes keskushallitus toisin päättää.

Turun kuurojen ammattikoulun johtokuntaan on liittomme edustajana kuulunut Elias Savisaari, varalla U. Lehtimäki.

11. Valistustoiminta

Esitelmäapurahoja on liitto jakanut kuluneena vuotena jäsenyhdistyksille yhteensä 320.150 mk, minkä lisäksi on kustannettu esitelmänpitäjäin matkoja tehdyistä anomuksista kokonaan tai osaksi. Samoin on liitto myöntänyt matka-apurahoja muutamille nuorten kulttuuripäiviin osallistuneille.

Opetusfilmeinä on valmistunut käytettäväksi värillinen »8:s pohjoismaiden kuurojen kongressi Helsingissä 27—31. 7. 55» ja sen mustavalkoinen kopio, joita on maksutta esitetty yhdistysten tilaisuuksissa. Samoin on harjoitusfilminä valmistunut 1 kela kuurojen kokouksista vv. 1954—56. — Tekeillä on filmi nuorten kulttuuripäivistä Helsingissä 20—21. 10. 56, värillisenä. Valitettavasti liiton omistama elokuvien esityskone on ikivanha ja loppuunkulunut, eikä sillä voida esittää kaikkia opetuselokuvia mitä tarvittaisiin.

12. Apurahat

Kuurojen diakonia- ja raamattukursseja varten on pappiemme käytettäväksi myönnetty 40.000 mk ja kristillisten nuorten päivien järjestämiseksi Helsingissä 10.000 mk. Hengellisen työn tehostamiseksi on myönnetty 60.000 mk:n määräraha mallikkopuhujien lähettämiseksi kuurojen hartaustilaisuuksiin. Osakehuoneistoja varten Tampereen ja Lahden K.Y:lle kullekin 50.000 mk.

Puheenjohtaja U. Kierimolle on myönnetty 150.000 mk tutkimusapuraha liiton 50-vuotishistoriikin valmistuttua.

Hämeenlinnan Kuurot r.y:lle myönnettiin 8.600 mk kirjastoa varten.

SUOMEN KUUROJEN LIITTO r.y:n VUOSIKOKOUS

pidetään Jyväskylässä maaliskuun 24 p:nä Normaalilyseossa (sisäänkäynti Vaasankadun puolelta), alkaen hartaushetkellä klo 11. Vuosikokous alkaa klo 12, jolloin käsitellään sääntöjen 8 §:ssa mainitut ja edustajain vuosikokoukselle esittämät asiat.

Äänioikeus on jokaisen vuosijäsenmaksunsa suorittaneen yhdistyksen edustajalla siten, että jokaista 10 jäsentä kohti tulee 1 ääni.

Liitto maksaa edestakaisen matkalipun hinnan yhdelle kunkin paikallisyhdistyksen edustajalle sekä yhdeltä päivältä 1.000 markan päivärahan.

Edustajain valtakirjat on lähetettävä liiton toimistoon maaliskuun 5 päivään mennessä. Valtakirjaan on merkittävä yhdistyksen jäsenluku v. 1956 lopussa.

Päättäjäisillanvietto järjestetään hyvällä ohjelmalla samassa paikassa klo 19. Pääsy edustajilta ja keskushallituksen jäseniltä vapaa. Pääsymaksu muilta on 150 markkaa.

JYVÄSKYLÄN ja SÄYNÄTSALON KUUROT r.y. järjestää tervetuliaisiltaman Normaalilyseolla (sisäänkäynti Vaasankadun puolelta) lauantaina 23 p:nä maaliskuuta klo 19. Tervetuloa.

HUOMATKAA! Yhdistys ei huolehdi majoituksesta, vaan jokaisen on itse pidettävä huoli siitä. Parhaiten saa hotellihuoneen kirjoittamalla os.: Matkatoimisto Area, Kauppakatu 18, Jyväskylä. Vastauspostimerkki liitettävä kirjeeseen.

Kuurojen Lähetys —. De Dövas Mission r.y.

VUOSIKOKOUS

pidetään Jyväskylän Normaalilyseossa maaliskuun 24 p:nä klo 9. Esillä sääntöjen määräämät asiat.

Johtokunta

---

13. Lainat

Vaasan Kuurojen Yhdistys r.y:lle on omakotirahastosta annettu 500.000 mk:n laina, samoin Lappeenrannan Kuurot r.y:lle 300.000 mk:n laina, kumpikin kiinnitystä vastaan k.o. yhdistysten toimitaloihin. Korko 6 %.

14. Ansio- ja ritarimerkit

Liittomme pronssinen ansiomitali on myönnetty rva Lyyli Laitiaiselle Lappeenrannasta 5. 2. 56.

Keskuskauppakamarin 25-vuotisansiomerkin ovat saaneet 18. 5. 56 toimittaja R. Pitkänen Helsingistä ja 13. 8. 56 taiteilija L. Vainola Hausjärveltä.

Suomen Leijonan Ritarikunnan 1 lk ritarimerkin on saanut 6. 12. 56 johtaja U. Kierimo Turusta.

15. Taloudellinen asema

selviää rahastonhoitajan tilinpäätöksestä. Mainittakoon, että valtionavustusta on saatu 467.100 mk ja Raha-automaattiyhdistykseltä 2.500.000 mk.

Muut tulot 2.010.729 mk. Menot 2.945.447 mk. Ylijäämä 594.136 mk.

Helsingissä, helmikuulla 1957.

KESKUSHALLITUS

SUOMEN KUUROJEN LIITTO r.y. TULOSTASE 31. 12. 56.

Kulut

Varsinaiset kulut		
Palkat	1.226.816	
Kansanel.maksut	52.470	
Vuokrat	128.785	
Poistot	30.106	1.438.177
Muut vars. kulut:		
Kuurojen lehti	813.491	
Kuurojen Joulu	724.662	
Valaistus	6.630	
Huoneuston korj.kulut	15.719	
Kaluston korj.kulut	2.690	
Palovakuutus	385	
Tapaturmavakuutus	2.655	
Toimistokulut	30.707	
Postikulut	39.768	
Puhelinmaksut	8.202	
Matkakulut	252.503	
Päivärahat	231.800	
Esitelmät	327.120	
Avustukset	152.430	
Apurahat	150.000	
Kongressikulut	38.345	
Nuorten kultt.päivät	21.061	
Kirjemerkit	2.500	
Sekalaiset kulut	124.779	2.945.447
Ylijäämä		594.136
		mk 4.977.760

Tuotot

Varsinaiset tuotot		
Vuokratuoto	33.600	
Korkotuotot	95.229	128.829
Muut vars. tuotot:		
Kuurojen Lehti	860.900	
Kuurojen Joulu	923.185	
Kustannusliike	14.932	
Jäsenmaksut	33.830	
Lahjat	40.220	1.873.067
Ylimääräiset tuotot		
Valtion apu	2.967.100	
Satunnaiset tuotot	8.764	2.975.864
		mk 4.977.760

OMAISUUSTASE 31. 12. 56

Vastaavaa

Varsinainen omaisuus			
Rahoitusomaisuus			
Rahaa kassassa		19.872	
» postis.tilillä		1.120.600	
» säästötilillä		2.694	
Saatavat		664.001	1.807.167
Vaihto-omaisuus			
Kirjavarasto			499.612
Käyttöomaisuus			
Aineellinen:			
Kalusto 1. 1. 56	267.520		
Poisto	30.106	237.414	
Lisäys 1956		43.357	280.771
Muu käyttöomaisuus:			
Osakehuoneusto		100.000	
Puhelinosuustod.		40.000	140.000
Ylimääräinen omaisuus			
Arvopaperit			169.665
			mk 2.897.215

Vastattavaa

Vieras pääoma		
Lyhytaikainen:		
Tilivelat	532.738	
Muut velat	64.505	597.243
Siirtyvät erät		
Oma pääoma		
Jäännös edell. vuodelta	1.697.836	
Ylijäämä v:lta 1956	594.136	2.291.972
		mk 2.897.215

Täten todistamme, että edelläolevat omaisuus- ja tulostaseet ovat laaditut yleisten kirjanpidon periaatteiden ja hyvän kauppiastavan mukaan.
Helsingissä tammikuun 30 p:nä 1957

Urho Hakkarainen
HTM

Carl Wilen
Ekonomi

Helsingissä tammikuun 19 päivänä 1957

Urho Kierimo
puheenjoht.

Rurik Pitkänen
sihteeri.

RAHASTOT 31. 12. 1956

Omakotirahasto:

Säästö v:lta 1955	3.364.632:—	Menot	7.875:—
Tulot	345.448:—	Varat 31. 12. 56	3.702.205:—
mk	3.710.080:—	mk	3.710.080:—

Kolehtirahasto:

Säästö v:lta 1955	805.609:—	Menot	148.395:—
Tulot	117.453:—	Varat 31. 12. 56	1.513.558:—
Velat 31. 12. 56	739.001:—		
mk	1.662.063:—	mk	1.662.063:—

Vakinaiset jäsenmaksut:

Säästö v:lta 1955	95.739:—	Varat 31. 12. 56	107.225:—
Tulot	11.486:—		
mk	107.225:—	mk	107.225:—

Forsiuksen rahasto:

Säästö v:lta 1955	34.403:—	Varat 31. 12. 56	38.639:—
Tulot	4.236:—		
mk	38.639:—	mk	38.639:—

Nybergin rahasto:

Säästö v:lta 1955	64.922:—	Varat 31. 12. 56	72.952:—
Tulot	8.030:—		
mk	72.952:—	mk	72.952:—

Palomaan rahasto:

Säästö v:lta 1955	61.471:—	Varat 31. 12. 56	71.935:—
Tulot	10.464:—		
mk	71.935:—	mk	71.935:—

Viipurin Kuurojen yhdistyksen rahasto:

Säästö v:lta 1955	105.839:—	Varat 31. 12. 56	146.927:—
Tulot	41.088:—		
mk	146.927:—	mk	146.927:—

Sortavalan Kuurojen kerhon rahasto:

Säästö v:lta 1955	698:—	Varat 31. 12. 56	738:—
Tulot	40:—		
mk	738:—	mk	738:—

Rahastojen varat yht. mk 5.654.179:—
» velat » » 739.001:—

Rahastonhoitaja: E. Laamanen

TILINTARKASTUSKERTOMUS

Suomen Kuurojen Liitto r.y:n vuosikokouksessa 25 p:nä maaliskuuta 1956 valittuina tarkastamaan sanotun liiton ja sen hallussa olevien rahastojen tilejä vuodelta 1956, annamme tehtävän suoritettuamme seuraavan lausunnon:

Liiton kirjanpito on selvästi ja huolellisesti pidetty.

Tilien avaus perustuu edellisen vuoden päätöstaseeseen.

Kassa- ym. tileihin kirjatut viennit olivat yhtäpitävät vastaavien alkuperäisten kuittien ym. tositteiden kanssa.

Liiton eri rahastojen talletukset olivat pankkien vastakirjojen mukaiset.

Päivän kassa vastasi tarkastustilaisuudessa kassatilin erotusta ja pankki- sekä postisiirtotilien saldot olivat pankkien todisteiden mukaiset.

Liiton ja sen eri rahastojen omistamien arvopapereiden määrä oli oikea.

Arvopaperit samoinkuin kirjavarasto ja kalusto olivat oikein arvostetut.

Tulos- ja omaisuustaseet ovat oikeat ja tilikirjain mukaiset.

Liiton pöytäkirjat olivat asianmukaisessa kunnossa.

Edellä olevaan viitaten, ja kun tarkastuksemme ei antanut aihetta huomautuksiin, vaan päinvastoin totesimme, että liiton asioita on edelleen hoidettu huolella, ehdotamme:

että tilinpäätös vahvistetaan ja

että asianomaisille tilivelvollisille myönnetään vastuuvapaus kysymyksessä olevalta tilivuodelta.

Helsingissä, tammikuun 30 päivänä 1957.

Urho Hakkarainen
Ekonomi. H.T.M.

Carl Wilen
Ekonomi

VAHVISTAVA PUHTAUS!

Jumalan Sanan vaikutus Sinua varten.
»Älkäämme jättäkö omaa seurakuntakokoustamme»
Hebr. 10:25.

Elämäntavoiltaan säännöllinen, hyviä tottumuksia ahkeroiva ihminen ei jätä henkilökohtaista puhtauden harjoitusta. Hän pesee usein kätensä, kasvonsa, käy kylvyssä ja saunassa. Pesee pyykkinsä soopalla ja patenttipulvereilla. Tuulettaa vuodevaatteensa, pesee astiat, ja näin voisimme jatkaa hyvin pitkälle. Näin on toivon mukaan jokaisen kodin »terveysohjelma».

Nyt on kuitenkin tärkeämmästä kysymys! Sydämesi puhtaudesta!

Siihen ei auta soopa eikä pulverit, ei sauna eikä vesi, vaan Jumalan Sana. Muista pyhittää Lepopäivä! Miksi? »Sillä ihminen ei elä ainoastaan leivästä, vaan jokaisesta SANASTA joka Jumalan suusta lähtee! Jumalan suuna, Jumalan sanan lähteenä toimii Seurakunnan KOKOUS, siellä julistetaan Jumalan Sanaa!

»Älkäämme jättäkö omaa Seurakuntakokoustamme» . . . sillä Jumalan Sana on sisäisen ihmisen vahvistamista, ruumiin, kehon, vapauttamista pahentavista vaikuttimista. Ei kukaan halua olla likainen, mutta hän ei voi välttää sitä. Kilvoitteleva ihminen ei halua olla syntinen, mutta hän ei yksin voi välttää synnin voimaa, tarvitaan Jeesuksen Sanassa ja sovintoveressä jatkuvaa anteeksi antamusta. Sentähden älkäämme unohtako Jumalan Sanassa puhdistua ja uudistua. Tule Jumalan sanan ääreen! Käy yhtä ahkerasti kuin äiti pyykin ja tiskin pesemiseen.

Ilman vaivannäköä ei tule ajallinen, eikä iankaikkinen puhtaus!

Siksi kehoitamme Jumalan Sanan mukaan. Tule, Herra kutsuu ja tahtoo puhdistaa Sinun Sydämesi, Sana valaisee Sydämesi näkemään iankaikkisen elämän perintöosan iki-ihanan kirkkauden. Antaa Sinulle voiman ja puhdistuksen ja palvelemisen lahjan joka päivälle. Amen.

Reino Grev.

Liiton sihteerin matkat maaliskuulla

9—10 p:nä Vaasassa
23—25 » Jyväskylässä
30—31 » Kouvolassa

Mahdollisesti tulee tehtäväksi muitakin tarpeelliseksi katsottuja matkoja, joiden aikaa ei ole vielä sovittu.

TIDSKRIFT FÖR DÖVA
OFFICIELLT ORGAN FÖR FINLANDS DÖVAS FÖRBUND r.f.
MARS | 61 ÅRGÅNG | Nr 3 - 1957

Berättelse över Finlands Dövas Förbunds r.f:s verksamhet under året 1956

1. *Allmänt*

Förbundet har under det gångna året som förut verkat för och följt de riktlinjer, som städse varit ändamålet, nämligen höjandet av det sociala och kulturella välbefinnandet bland landets döva. Verksamheten har varit livlig, bl.a. har förbundet stått för arrangemangen av de första kulturdagarna för unga döva i Helsingfors den 20—21 oktober.

2. *Förbundets årsmöte*

hölls den 25 mars i Lahtis. Som ordförande fungerade teol.stud. Eino Savisaari med sjuksköterskan Tora Savisaari vid protokollet. Av 43 medlemsföreningar voro 31 företrädda vid mötet, representerande ett medlemsantal av 1.565 medlemmar.

Av de vid mötet handläggande ärendena må nämnas följande:

Förslag om ändring av förbundets stadgar framfördes på centralstyrelsens vägnar av hr E. Mattila, som föreslog bildandet av en kommitté för ändamålet.

Semester- och rekreationsläger för döva mödrar med stora familjer önskade fru Lyyli Laitiainen.

Hr Antti Jäkälä önskade att föredragshållare från de övriga nordiska länderna borde beställas till Finland.

Hr Kauko Mäkelä föreslog på mångas önskan förläggandet av 3:dje världskongressen till Finland år 1959.

Förläggandet av förbundets årsmöte till april månad (E. Karilas) och rösträtt för hörande medlemmar (N. Rannikko) voro de förslag som ansågs som hörande till den tilltänkta stadgekommitténs delopus, dock ansåg mötet att såväl hörande som döva medlemmar i föreningar borde ha samma rösträtt.

Förslag om samarbete mellan döva och lomhörda angående gemensam arbetsförmedling och anskaffande av gemensam arbetskonsulent önskade hr R. Pitkänen.

Fru Kirsti Ahonen fäste uppmärksamheten på de brister inom förbundet som vidlår förbundets pensionsfråga för de som ha stadigvarande tjänst inom förbundet och önskade att både pensions- och andra lönefrågor borde avgöras innan vederbörande avgår från förbundets tjänst.

Hr K. Laukkanen önskade att döva arbetstagare på landsorten borde få samma löneförmåner som de hörande, då han enligt hörsägen erfarit att underbetalning föreligger.

Fullständig reseersättning och skälig dagsarvode för långväga representanter till förbundets årsmöte önskade hr Toivo Oksman, och konstaterade det orättvisa i att representanter med kort färdsträcka för närvarande ha samma förmåner som de långväga.

Dessa frågor, som samtliga understöddes, remitterades för närmare behandling till förstärkta centralstyrelsen, likaså andra till mötet framförda ärenden.

3. *Förbundets styrelse*

Som förbundets ordförande har verkat dir. U. Kierimo, viceordförande E. Mattila, sekreterare R. Pitkänen, andra medlemmar K. Mäkelä, J. Narmala, J. Väisälä, U. Lehtimäki, Eino Savisaari och Aura Ahlbäck. Suppleanter voro Katri Pitkänen och E. Tuliniemi.

Till förstärkta centralstyrelsen ha hört Kirsti Ahonen, Kaisu Korhonen, M. Kattainen, B. Ahlbäck, T. Taimisto och E. Savisaari med T. Rikström, B. Kaski och E. Levänen som suppleanter.

Centralstyrelsen har varit samlad 4 gånger till möten, varvid behandlats 110 ärenden. Förstärkta centralstyrelsen har haft möte 1 gång, därvid behandlande 28 ärenden.

4. *Medlemmarna*

Av förbundets 43 medlemsföreningar voro under det gångna året 38 i verksamhet.

5. *Initiativ*

Plus de årliga förekommande ansökningarna till statsmyndigheterna, har till undervisningsministeriet framförts förslag om slopandet av vissa begränsningar i äktenskapsbestämmelserna för döva.

6. *Förbundskansliet*

Förbundets sekreterare har haft hand om kansliåliggandet och har stått till föreningarnas förfogande i egenskap av reseombudsman för förbundet, därvid begagnande årsbiljett å järnvägarna. Han har även fungerat som tolk för enskilda döva vid rättegångar o.a. Som kanslibiträde har fungerat fru Katri Pitkänen. Vid socialvården av döva har fru Anni Jokelainen stått till förfogande som tolk vid läkar- och sjukhusbesök samt hos myndigheter o.a.

Som förbundets kassör fungerade under tiden 1. 1.—31. 10 ekonomichef Evert Toivio och efter hans avsked på grund av ålderskäl, från den 1. 11. tills vidare ekonom Eero Laamanen.

7. *Publikationsverksamheten*

Tidskrift för döva, förbundets organ har utkommit som förut med specialnumret Kuurojen Joulu till finskspråkiga prenumeranter. Prenumerationspriset har varit 500 mk för de finska prenumeranterna och 400 mk för de svenska (utan julnummer).

Kuurojen Joulus upplaga var 14.000 st.

Huvudredaktör har varit U. Kierimo, redaktionssekreterare R. Pitkänen och svenskspråkig redaktör B. Ahlbäck. Till redaktionskommitten ha hört vidare fruar K. Pitkänen och A. Ahlbäck, den sistnämnde i stället för hr E. Karilas som avsåg sig uppdraget på grund av olyckshändelse.

8. *Kommittéerna*

Stadgekommittén, E. Mattila, Eino Savisaari, J. Narmala, Aura Ahlbäck och K. Mäkelä har varit samlad 3 gånger och framlade sina ändringsförslag till styrelsen den 14. 10. 56.

Kommittén för förberedande av semesterläger för döva mödrar med stora familjer består av följande personer: Anni Jokelainen, Katri Pitkänen och Aura Ahlbäck. Kommittén som väntat på att Helsingfors dövas sommarhem i Sökö skall bli i skick, kan lämna in sitt betänkande först följande år.

Kommittén för anordnandet av kulturdagar för unga döva, Aura Ahlbäck, Kaisu Korhonen, K. Mäkelä och J. Narmala stod för arrangemangen av de första kulturdagarna för unga döva i Helsingfors de 20—21/10. Deltagandet var tillfredsställande med c:a 300 besökare vid avslutningsfesten.

Kommittén för nordiska ungdomslägret för döva, Eino Savisaari, J. Narmala och K. Mäkelä står för förberedelserna för lägerdagar för döva år 1957 och för nordiska ungdomslägret år 1958.

Kommittén för uppgörande av förhållningsregler för den från år 1957 verkande redaktionskommitten för förbundstidskriften består av: prosten U. Paljakka, past. L. Paunu, Katri Pitkänen och Aura Ahlbäck.

9. *Representation i utlandet*

Vid nordiska ungdomslägret i Storsäter, Sverige den 21—29/6 deltog 11 finländska döva. Förbundet representerades av teol.stud. Eino Savisaari.

Finland representerades vid samnordiska teckenspråkskommitténs möte av past. L. Paunu, företrädande de kyrkliga tecknens assilimerande.

10. *De dövas yrkesurdervisning*

Jordbruksyrkesskolan för döva började med verksamheten den 1. 11. i yrkesskolan för invalider i Mäntsälä (Saarentaus). Därvid inskrevs i början 10 döva elever, vilka undervisas av 2 i Åboskolan skolade lärare. Förbundet har företrätts tillsvidare av red. R. Pitkänen, tills dess centralstyrelsen annorlunda bestämmer.

Vid yrkesskolan för döva i Åbo har förbundet företrätts av E. Savisaari, suppleant U. Lehtimäki.

11. *Upplysningsverksamheten*

I föredragsunderstöd har förbundet under det gångna året utdelat sammanlagt 320.150 mk till medlemsföreningarna. Likaså har förbundet beviljat reseunderstöd för deltagare till kulturdagarna för unga.

Färdig att förevisas är undervisningsfilmen »Den 8:de nordiska dövkongressen i Helsingfors 27/31. 7. 55» som är i färg. Den svart-vita kopian av filmen står till föreningarnas förfogande gratis. Likaså har färdiggjorts en film om mötestillfällen för döva under åren 1954—56. Under förberedande är färgfilmen från de ungas kulturdagar i Helsingfors den 20—21. 10.—56. Förbundets egen film-förevisningsapparat är beklagligtvis urgammal och slutkörd, varför inga undervisningsfilmer vid behov kunna förevisas.

12. *Understöden*

För anordnandet av diakoni- och bibelkurser har till våra prästers förfogande beviljats 40.000 mk i understöd och för kristliga ungdomsdagar i Helsingfors 10.000 mk. För stödandet av det andliga arbetet har beviljats 60.000 mk för sändande av lekmannapredikanter till andliga tillfällen för döva. För aktielokaler har bevijats 50.000 mk i understöd till Tammerfors- och Lahtisföreningarna.

Ordföranden U. Kierimo har beviljats 150.000 mk i understöd för förberedelserna till förbundets 50-årshistorik.

De dövas förening i Tavastehus har beviljats 8.600 mk för ökning av biblioteksbeståndet.

13. *Lån*

För föreningen i Vasa har beviljats ett lån om 500.000 mk, likaså för föreningen i Villmanstrand ett lån om 300.000 mk, båda mot inteckning i resp. föreningars föreningsgårdar. Räntan är 6 %.

14. *Förtjänst- och riddarmärken*

Förbundets förtjänstmedalj i brons har den 5. 2. 56. förärats fru Lyyli Laitiainen från Villmanstrand.

Finlands Lejons Ordens I kl. riddarmärke har den 6. 12. 56 förlänats dir. Urho Kierimo från Åbo.

Centralhandelskammarens förtjänstmärke för 25 års tjänst har förlänats red. R. Pitkänen, Helsingfors och konstnären Lauri Vainola från Hausjärvi.

15. *Den ekonomiska ställningen*

framgår av kassörens bokslut. Nämnas må att i statsunderstöd erhållits 467.100 mk och från Penningautomatföreningen 2.500.000 mk. Andra inkomster 2.010.729 mk. Utgifter 2.945.447 mk. Överskott 594.136 mk.

Helsingfors i februari 1957. Centralstyrelsen.

Finlands Dövas Förbund r. f:s årsmöte

hålles som bekant i Jyväskylä den 24 mars i Normallyceet (ingång från Vaasakatus sida) och börjar med andaktstund kl. 11. Årsmötet börjar kl. 12, varvid behandlas de i stadgarnas 8:de § nämnda och till årsmötet inlämnade ärenden.

Föreningsrepresentanterna (endast de föreningar som erlagt årsavgift ha rösträtt) har vid årsmötet 1 röst per 10 medlemmar.

Förbunder erlägger för varje förenings representanter tur- och returbiljettpriset i 2 klass samt 1.000 mk i dagsarvode, dock endast för en representant för varje förening.

Representanternas fullmakter böra vara insända till förbundets kansli före den 5 mars. Å fullmakten bör antecknas föreningens medlemsantal vid 1956 års utgång.

Avslutningssamkväm med gott program anordnas å samma sätälle kl. 19. Inträde för representanter och förbundsstyrelsens medlemmar fritt. För övriga är inträdesavgiften 150 mk.

VARFÖR KAN INTE VI

Text: Mark. 9: 14—29

Matteus berättar på ett ställe att Jesus »kallade till sig sina tolv lärjungar och gav dem makt över orena andar, till att driva ut dem, så ock makt att bota alla slags sjukdomar och allt slags skröplighet». Företaget lärjungarna sålunda gav sig in i blev en stor framgång. De kommer — enligt Lukas — tillbaka uppfyllda av glädje och avlägger segerrapport: »Herre, också de onda andarna äro oss underdåniga genom ditt namn.»

Men fortsättningen är inte lika upplyftande. I söndagens predikotext ser vi några vanmäktiga lärjungar, som förgäves sökt befria en själssjuk människa från hennes plågor. När Jesus kommer tillstädes finner han några skriftlärda, som disputerar med lärjungarna, medan en stor folkhop intresserat följer med. Det enda lärjungarna lyckas genom sin förmåga att diskutera är att gossens far börjar tvivla även på Herren Jesus själv. Han säger: »Om du förmår något, så förbarma dig över oss och hjälp oss.» Efteråt skäms lärjungarna och frågar sin Mästare: »Varför kunde icke vi driva ut honom?» Utan att direkt säga det låter Jesus sina vänner förstå att teoretiska diskussioner i det sammanhanget inte hjälper. »Detta slag kan icke drivas ut genom något annat än bön och fasta.» Jesu ord blir samtidigt svaret på många kristtroendes pinande fråga: Varför kan inte vi?

A t t b e d j a betyder att öppna hjärtat till samtal med Gud själv. I bönen erkänner vi vår egen vanmakt och Guds allmakt. Vi gör bruk av Kristi segrande liv. A t t f a s t a betyder att pruta av på sina behov, att bortse från sig själv och koncentrera sig på det nödvändigaste. Varför kunde Jesus det som hans lärjungar inte kunde? Han kom från förklaringsberget, där gudsgemenskapen var innerlig och öppen såsom i bönen, när den är som bäst, och han var på väg mot Golgata, den fullständiga fastans berg, där den egna viljan och de egna behoven skars ner till nollpunkent.

Må vi i heliga fastetider besinna oss på Jesu maning om bön och fasta, så att hans allt övervinnande kraft finge verka i oss som av naturen inte kan vare sig bedja eller fasta!

JULFEST I KEREN

Den 24 dec. sänkte sig skymningen hastigt, så som den gör i Afrika, även över vårt lilla Keren. Stjärnhimmeln lyste över nejden, då vi från flickornas rum- och skolverandan gick till gossarnas sovsal, där vi ordnat vår första lilla julfest. Sängarna var utburna, allt var fejat, mitt på golvet lyste ljusen i en cypress, som var dekorerad med hemgjorda stjärnor och blommor. På väggarna fanns bilder med julmotiv och blomsterkort. Invid ena väggen var tébordet dukat med sockerkaka, kex och möra stänger av vetemjölsdeg. Utom köksan Abrahets stora familj var det några inbjudna gäster, främst då allas vår vän den grekiska änkefru Dimundalla med sin 80-åriga mor. Många trevliga plagg ha hennes flitiga händer förfärdigat åt våra barn. Lärarna i missionens folkskola var även inbjudna. De ledde julsångerna, som vi började vår julfest med. Amaniel, som blivit döv vid 6 års ålder genom hjärnhinneinflammation och kan tala rätt bra, fast han är helt döv, läste sedan julevangeliet. Så samlade jag alla barnen, ritade bilder av Jesu födelse och tecknande och talade om Julens stora under. Barnens ögon var stora och undrande. Lilla Asrar satt stilla som en mus, de större, Lette och Eyob, såg så högtidliga ut. Man kan knappast ha mera tacksamma åskådare än våra döva små. Så tände vi julljusen och vi bad tillsammans, att Jesus ville komma och bo i våra hjärtan och det sänkte sig en sådan helig stillhet över oss. Det är underbart att få erfara vad Gud gör, då vi själva intet förmå.

Efter en julsång kom tre jultomtar och tog oss med i tomtelek. Så kom tomten med sin säck och delade ut julklappar åt alla, och barnens ögon strålade i kapp med julljusen. Alla fick en gottpåse med dadlar, nötter, karameller, kex och en mandarin. Dessutom fick de ett lek-armbandsur och tuggummi. Flickorna fick en huvudduk och ett förkläde, gossarna en trikåskjorta och fickpenna, de större kulpennor. Dem var de så stolta över. De minsta ville först inte riktigt fatta, att paketen skulle öppnas, förrän de såg de stora göra det. Lette hade stickat en ullgarnsjumper, som hon hade på sig för första gången. Fru Dimandulla hade sytt västar med glada bårder åt gossarna. Dem var de mycket stolta över.

Så bad vi alla slutbönen tillsammans och tackade Gud, alla goda gåvors givare, för hans stora gåva. Vi mindes även er, våra vänner, vilka gjort det möjligt för oss att samla våra döva här kring undret i Betlehem. Även för dem är Frälsaren född. Gud give att vi bättre än förr kunde taga emot Honom i våra hjärtan och liv.

Om ett par veckor få vi flytta in i det nya skolhuset och bostadshyddorna. Det är ett tacksägelseämne, som ni säkert förenar er med oss i. Må Gud själv styra och leda allt efter sin goda vilja.

Med hjärtligt tack för det gångna året och rik välsignelse för det nya.

Er utsände *Elsie Roos*

UTLANDSNYTT

INDIEN

De döva i Indien uppgår till omkring 1 miljon och av dessa är 400.000 i skolåldern, men endast några tusen av dessa är intagna på skola.

Totalt finns det 45 skolor för döva i landet. Av dessa är 12 statliga och 2 kommunala. De övriga ägs och drivs av olika sammanslutningar under statligt överinseende. 27 av de privata skolorna får statsbidrag. Många landsdelar i Indien saknar helt skolor för döva.

Så gott som alla skolor är på något sätt hindrade i sin utövning. Sålunda saknar skolorna läkare, åskådningsmateriel, för döva anpassade läroböcker, yrkeslärare m. m.

Världsförbundets ordförande D. Vukotic, har enligt uppgift i pressen under hösten gästat Indien. (Enligt brev till redaktionen hade han också planer på att besöka Sverige i december och han meddelade samtidigt att den delagation från Jugoslavien som skulle besökt Sverige under hösten uppskjutit resan till 1957.)

FRÅN HEMLANDET

DÖVSTUM TÅGDÖDAD

Arbetaren Esko Ilmari blev den 11/2 överkörd av ett tåg norr om Uleåborg. Han vandrade längs banan och då han var dövstum hörde han inte tåget. Döden var ögonblicklig.

DÖDA. Fru Maria Alexandra Ekblom avled den 16 december i Björneborg.

Fru Helmi Tenkanen, f. Kaski avled den 9 januari i Tammerfors.

IDROTTSNYTT

JAKOBSTADS DÖVAS IDROTTSFÖRENING hade årsmöte den 20 januari. Mötet var välbesökt och till att leda mötesförhandlingarna valdes Elmer Norrbäck med Karl Mattsson vid protokollet. Till protokolljusterare valdes Arvid Jansson och Per Björkvik. Årsberättelsen upplästes av sekreterare Karl Mattsson och den godkändes i likhet med kassarapporten utan anmärkningar. Av berättelsen framgick att föreningens verksamhet under fjolåret löpt i normala fåror.

Till ordförande för verksamhetsåret 1957 återvaldes Elmer Norrbäck. Till styrelsen valdes Paul Lindberg (viceordförande), Karl Mattsson (sekreterare), Saga Mattsson (kassör och buffetvärdinna) och ledamot Astrid Sandström (nyvald). Suppleanter blevo Anton hellöre och Margareta Jansson. Revisorer blev Ole Sandström och Per Björkvik med Arvid Jansson som ersättare. Arvid Jansson återvaldes även till uppbördsman. Medlemsavgiften förblev detsamma som i fjol.

Beslöts att anordna påskfest och att sända 1—2 skidlöpare till Finlands Dövas Idrottsförbunds skidmästerskapstävlingar i Tavastehus den 2—3 mars.

KM.

PÅSKLÖRDAGEN den 20 april anordnar Jakobstads Dövas Idrottsförening 30 årsfest med omväxlande program med bl.a. filmförevisning om idrottsinstruktion, som alla idrotsmän inte bör försumma att se. Se det rätta sättet att träna och idka olika sportgrenar. Festplats är Marthagården vid Kyrkostrand och den börjar kl. 18. Följande dag, påsksöndagen, företas trevlig utfärd till de dövas sportstuga »Hällebo». Välkomna från när och fjärran!

KM.

FAMILJENYTT

60 ÅR fyller den 8 mars fru Lempi Lindholm, Helsingfors.

60 ÅR fyller den 10 april kemigrafen Knut Rosenberg, Helsingfors.

MÖTEN

DAMER OBS! Kvinnodagar hålles i Helsingfors den 30—31 mars i samband med Helsingfors Dövas Damklubbs 45 årsjubileumsfest. Festen hålles i de dövas förenings lokal, Elisabetsgatan 27. Välkomna från när och fjärran!

KUUROJEN LEHTI
Tidskrift för Döva

Utgivare: *Finlands Dövas förbund r.f.*
Huvudredaktör: *Urho Kierimo,* Åbo, Dövskolan. Tel. 11 490.
Red. sekr.: *Rurik Pitkänen,* Helsingfors, Elisabetsg. 27 E. 10. Tel. 38 154.
Svenskpr. red.: *Börje Ahlbäck,* Helsingfors, Stora Robertsg. 1 A 5. Tel. 24 159.
Expedition: Helsingfors, Elisabetsg. 27 E 10. Tel. 38 154. Postgiro: 6825.
Prenumerationspris 1957: 1/1 årg. mk 400:—, till utlandet mk 500:—.

Uusi sääntöehdotus

Kuurojen lehden tammikuun numerossa pääkirjoitus käsittelee liiton sääntöjä tai oikeammin sanoen liiton oman sääntökomitean tekemää sääntöehdotusta. Koska allekirjoittanut on kuulunut mainittuun sääntökomiteaan ja niin on osaltaan syntipukki tehtyyn esitykseen ja sen virheisiin, näitä jälkimmäisiä on sanotusta kirjoituksesta päätellen löytynyt erittäin runsaasti, niin katson voivani tuoda lisävalaistusta siihen, miksi näin paljon lyhytnäköisiä ja kummallisia ehdotuksia on tehty.

Todettakoon ensiksi, että tulevassa liiton edustajakokouksessa ei aseteta pöydälle sääntökomitean ehdotusta kokonaisuudessaan, vaan sen edustajakokousta käsittelevä sääntökohta, jonka mukaan ehdotetaan tämä liiton vuosikokous pidettäväksi kahden tai kolmen vuoden väliajoin. Tämä kohta on ensin saatava ratkaistuksi ja vasta senjälkeen voidaan ryhtyä muotoilemaan uusia sääntöjä. On totta, että arvostelu on oikeassa väittäessään sääntökomitean ehdotuksen perusteella syntyvän mullistuksia, mutta tuskinpa mistään maanjäristyksistä on kysymys. Mikäli pysytään jokavuotisen edustajakokouksen kannalla, niin samalla pysytään totutuissa ja rakkaissa tavoissa, sillä sääntöihin tuskin voidaan tehdä paljonkaan muutoksia. Kun tuleva edustajakokous ratkaisee tämän asian, niin samalla ratkaistaan myös sääntökysymys miltei kokonaisuudessaan, sekä annetaan suunta liiton vastaiselle toiminnalle.

Sääntökomitean ehdotus on pitkän harkinnan tulos. Sen ydin ei ole edustajakokouksen pitäminen joka toinen tai kolmas vuosi vaan liittovaltuustossa. Komitea katsoi, että nykyisten sääntöjen mukainen järjestelmä on vanhentunut, runsaita esimerkkejä antoivat eri keskusjärjestöjen säännöt, joissa kaikissa oli toteutettu periaate valtuutettujen kokouksesta. Liitostamme on vastaava johtoelin puuttunut on kylläkin lisätty keskushallitus mutta se onkin vain lisätty keskushallitus. Jos tarkastelemme sen kokoonpanoa, niin huomaamme ensiksi, että sen muodostaa 9 keskushallituksen jäsentä ja 6 lisäjäsentä. Keskushallituksella on siis ehdoton enemmistö; kysymys ei siis ole valtuutettujen kokouksesta, vaan liiton hallintoelimestä, joka on tekemistään päätöksistä vastuussa edustajakokoukselle.

Mikä ero on sitten ehdotetulla liittovaltuustolla.

Tämän valtuuston muodostavat edustajakokouksen valitsemat 13—15 jäsentä, jotka siis ovat edustajakokouksen valtuuttamia ja yhdistysten edustajia. Keskushallituksen jäsenillä on valtuustossa läsnäolo- ja puheoikeus, mutta ei äänioikeutta. Lisäksi liittovaltuusto valitsee oman puheenjohtajansa ja sihteerinsä. Liittovaltuusto käsittelee ne asiat, jotka edustajakokous, liittojohtokunta ja paikallisyhdistykset sille esittävät. Huomattavaa on myös se, että keskushallitus on vastuuvelvollinen liittovaltuustolle. Komitea ei ole tehnyt tätä esitystään liittovaltuustosta ja sen mukaan suunniteltua sääntöehdotusta halusta matkia kuulevien keskusjärjestöjä, vaan siinä vakaumuksessa, että esitys on liiton toiminnan parasta tarkoittava.

Arvostelussa esitetään, että mikäli uusi sääntöehdotus hyväksytään, niin harvemmat edustajakokoukset vaikuttavat siihen, että liiton kosketus ja yhteistyö jäsenyhdistysten kanssa heikkenisi. Ja kuitenkin uuden esityksen tarkoitus on tehdä tämä kosketus ja yhteistyö laajemmaksi ja perusteellisemmaksi saattamalla liiton johto ja jäsenyhdistysten edustajat suoranaiseen kosketukseen liittovaltuustossa.

Nykyisen järjestelmän mukaisessa edustajakokouksessa järjestään melkein kaikki asiat siirretään lisätylle keskushallitukselle. Edempänä on selvitetty, ettei tämä elin oikeastaan ole valtuutettujen kokous. Mikäli liittovaltuusto saisi nämä asiat käsiteltäväkseen, niin silloin, tässä jatketussa edustajakokouksessa, asiat tulevat käsitellyksi perusteellisemmin ja liiton jäsenyhdistysten kannan mukaisesti, joten nämä, paremmin kuin ennen, voivat vaikuttaa liiton toimintaan. Omasta puolestani kannatan peräti 20 jäsenistä liittovaltuustoa, silloin suurin piirtein puolet jäsenyhdistyksistä on edustettuna valtuustossa, mutta uskoisin silti 15 jäsenisen olevan parhaan mahdollisen ratkaisun, koska kokouksen kulku on silloin mutkattomampi ja puheenvuorojen ohjaaminen joustavampi.

Tietysti on kaikkein edullisinta säilyttää jokavuotinen edustajakokous ja sijoittaa sen rinnalle tämä liittovaltuusto, mutta taloudellisesti ei siihen ole mahdollisuuksia, sillä onhan liiton taholta harkittu edustajakokoukseen saapuvien jäsenyhdistysten edustajien matkakulujen suorittamista. Mikäli edustajakokous on harvemmin, niin voi liitto kustantaa myös jokavuotisen liittovaltuuston kokouksen. On huomattava, että valtuusto tuskin kokoontuu useammin kuin kerran vuodessa, joten se tulee puolta halvemmaksi kuin edustajakokous. Välivuosien aikana valtuusto suorittaa edustajakokouksen tavanmukaisia tehtäviä, mm. hyväksyy edellisen vuoden toimintakertomuksen ja tilinpäätöksen.

Kuten tässä edellä olen parhaani mukaan koettanut selvittää, on kysymys ensisijassa liittovaltuustosta. Muut arvostelua herättäneet kohdat, kuten ehdotus keskushallituksen uudeksi nimeksi, sen »heittäminen pellolle» yhdellä kertaa y.m. ovat oikeastaan sivuseikkoja ja voidaan helpommin kaikki edut huomioiden muotoilla tyydyttävästi.

Olen siinä vakaumuksessa, että liittovaltuusto on liiton vastaiselle toiminnalle ehdoton edellytys, mutta voin olla väärässä — samoinkuin vanhojen sääntöjen kannalla olevat voivat olla.

Ja loppujen lopuksi, jos tästä nousisi odotettua kuumempi kiista, niinkuin kuurojen keskuudessa tavallisesti käy, niin muistakaamme, ettei tässä ole kysymys yksityisistä eduista ja tavoitteluista, vaan liiton parasta tarkoittavat vaikkakin eriävät mielipiteet, joten kaikki henkilökohtaisuuksiin kohdistuvat ajatukset syrjään.

Jarmo Narmala

Käyttäkää kirjeenvaihdossanne uusia **kirjeensulkijamerkkejä,** hinta 5:— kpl. (tavallisen postimaksun lisäksi). Tämä 5:— tukee työtä kuurojen hyväksi. Saatavana toimistostamme.

Lyyli Laitiainen

Viime tammikuun 22 päivänä kuoli äkkiä Lauritsalassa kotonaan rouva Lyyli Laitiainen o.s. Korvenala. 57 vuoden vanhana. Hän oli syntynyt 31. 1. 1892 Koivistolla maanviljelijän tyttärenä. Saanut päästötodistuksen Kuopion kuurojen koulusta 1918 ja täydentänyt tietojaan käytännöllisillä kursseilla kuulevain parissa, mm. hieronta- ja sairasvoimistelukurssilla Viipurissa 1920. Mentyään naimisiin Vilho Laitiaisen kanssa, muutti hän Lauritsalaan ja antautui Lappeenrannan Kuurojenyhdistyksen toimintaan, kuuluen koko ajan johtokuntaan keskeisenä henkilönä kuolemaansa saakka. Rouva Laitiainen oli ollut yhdistyksen ensimmäisenä kuurona puheenjohtajana raskaan sotamme aikana sekä sihteerinä, rahastonhoitajana ja toista kymmentä vuotta varapuheenjohtajana, missä toimessa yhä edelleenkin vaikutti.

Mainittakoon, että kuurot kohtalotoverit olivat tarvinneet usein hänen apuaan tulkkina asioissaan, kokouksissa ja juhlissa.

Rouva Laitiainen oli toimittanut yhdistyksen juoksevia asioita ja majoittanut puhujat ja esitelmänpitäjät kauniiseen ja viihtyisään kotiinsa juhlien aikana. Tarmokkaana ja uhrautuvana ihmisenä hän oli suorittanut merkittävän elämäntyön. Rouva Laitiainen tunnustukseksi suurista ansioistaan kutsuttiin yhdistyksen kunniajäseneksi ja vielä kunniapuheenjohtajaksi. Suomen Kuurojen Liitto oli suonut ansiomitalin hänelle viime vuonna Runebergin päivänä. Rouva Laitiainen oli tarmokkaasti ottanut osaa myös omiin vapaisiin harrastuksiin, johtanut kuurojen laulukuoroa heidän juhlissaan sekä ollut jäsenenä lähetysompeluseurassa. Viime vuosina oli hän edustajana alustamassa Liiton edustajakokouksissa ja mukana perustamassa yhdistyksen Imatran Kuuroille.

Helmikuun 3 p:nä klo 14 kerääntyi Lyyli Laitiaisen saattoväki Lepolan siunauskappeliin saattamaan vainajan maallisen tomumajan haudan pyhitettyyn lepokammioon.

Aluksi soitti uruilla, Pyhiinvaeltajain kuoron kanttoriurkuri Harmainen.

Yhteisesti laulettiin virsi 348. Sen jälkeen astui arkun ääreen rovasti Otto Myyryläinen toimittamaan ruumiinsiunauksen. Arkku oli kauniisti kukitettu.

Siunauskappelista kantoivat vainajan sukulaiset ruumiskirstun kauniisti kuusen oksilla koristettuun hautaan. Kun hauta oli umpeen luotu laskivat vainajan lapset ja lastenlapset kauniita seppeleitä rakkaalle äidille ja mummollensa tervehdykseksi. Lähimmäiset sukulaiset laskivat kukkia ja seppeleitä. Lappeenrannan Kuurojen yhdistyksen seppeleen laskivat puheenjohtaja Antti Jäkälä ja diakoni Heikki Pajunen, joista edellinen piti kauniin puheen vainajan kauniista käytöksestä ja työstä seuraavasti: »Hyvä Lyyli Laitiainen. Sinun avatun hautasi ympärille olemme nyt kokoontuneet omaisesi, työtoverisi ja ystäväsi. Täällä on jo monta sanaa lausuttu siitä työstäsi, minkä sinä varsinaisessa elämän tehtävässäsi koti-, seura- ja yhdistystoimihenkilönä olet suorittanut. — Sinun aikainen ja odottamaton poismenosi on herättänyt kaipauksen tunteita laajoissa ystäväpiireissä. Mutta ne, joihin sinun kuolemasi kenties kipeimmin koskee, jotka sitä katkerimmin valittavat, olemme me kuurot ja lähinnä se piiri, Lappeenrannan Kuurojen yhdistys, jonka puheenjohtajana ja sihteerinä sinä toimit lähes 40 vuotta kuolinpäivääsi saakka. Sinä olit yksi meistä uskollisimpia. Hyväntahtoinen, iloinen, rauhallinen ja auttavainen ja hymyilevä ihminen kuin aurinko, olit sinä. Hymysi auttoi aina meitä kaikelta pahalta ja et katsonut, että pimeyden valta on suuri, mutta katsoit, että valo on mielestäsi voimakkaampi. Loppumaton hymysi pysyy kirkkaana meidän sydämissämme. Lämpimästi sykki sinun sydämesi kaikille meille. Sinä lahjoitit meille, lapsillesi ja ystävillesi, hyvän ja onnellisen kodin — vieraanvaraisen kodin — mihin kaikki toverit aina olimme tervetulleita. Kaikki sinun lapsesi vävyt ja miniät seuraavat sinun esimerkkiäsi tukemalla yhdistyksemme työtä jäseninä. Tämä kunnioitus ei ole vuosien mittaan pienentynyt, vaan päinvastoin lisääntynyt. Näin tuli mieleeni neljäs käsky lupauksineen, että Jumala erikoisesti siunaa sen täyttäjiä. Ja vaikka sinun elämääsi sisältyikin paljon kärsimyksiä ja raskaita menetyksiä, niin varmaan siinä pohjavirtana oli koettavissa Jumalan siunaus. Sinua kutsuttiin kunniajäseneksi 30 vuotisjuhlassamme, Suomen Kuurojen Liitto oli suonut sinulle ansiomitalin viime vuonna, ja aijoimme kutsua sinut kunniapuheenjohtajaksi seuraavassa vuosikokouksessa, mutta Jumala, joka säätää elämämme, näki hyväksi kutsua Sinut pois ennen vuosikokoustamme, joka olisi ollut pian käsillä, joten emme ehtineet tätä ystävällisyyden osoitusta sinulle suorittaa, mutta voimmehan ajatuksissamme pitää Sinut hyvänä esimerkillisenä puheenjohtajanamme. Samana iltana, jolloin Jumala kutsui Sinut täältä pois. Sinä ojensit kätesi lämpimästi ja lausuit minulle viimeiset sanat »Kohta minä kuolen äkkiä, tuletko huomenna? Jumala antaa valoa ja siunausta, näkemiin» Vastaukseni: »Kyllä koetan tulla, näkemiin» Vähän aikaa lähtöni jälkeen sinä kaaduit tyttäresi syliin. Siis ei kauan aikaa sitten olit sinä meidän keskuudessamme iloisena, ystävällisenä, kuten aina. Antamasi rakkaus on herättänyt -vastarakkautta ja kunnioitusta Suomen Kuurojen Liiton jäsenissä. Kuten lapsi suree äitinsä paarien ääressä, niin sinua suree tämä sinun lempilapsesi, L:rannan Kuurojen yhdistys. Kuihtuvia kukkia se puheenjohtajansa hautakummulle meidän kauttamme nyt laskee. Mutta Sinun rakkaudessa tekemäsi työ Kuurojen yhdistyksen työvainioilla ei unhoituksiin jää, vaikka työntekijä itse onkin mennyt pois. — Äänettömän, tervehdyksemme ja kiitoksemme pyydämme lausua sinun haudallasi.

Muutit siihen mailmaan, missä ei enää ole mitään ruumiillista vajavaisuutta, ei tuskaa ja kärsimyksiä, sinne missä kuuronkin korvat aukeavat kuulemaan ja sinä voit yhtyä taivaalliseen kuoroon ylistämään Elämän Herraa. Siunattu olkoon muistosi!»

Sitten laskivat muutamat kuurot kukkia ja seppeleitä haudalle Imatran Kuurojen yhdistyksen puolesta puhui neiti Hilkka Virolainen viittomalla. Hän kertoi mitä hyötyä Imatran kuuroille on rva Laitiaisesta ollut varsinkin ensiaikoina, jolloin Imatralla ei ollut k-yhdistystä, eikä juuri ketään kuurojen auttajaa.

Kun kaikki seppeleet olivat lasketut ja ilta jo hämärsi astuivat haudalle vielä muutamat kuurot ja »lauloivat» viittomalla »Nuku rauhassa». Heidän laulunsa teki läsnäolijoihin syvän vaikutuksen. Hautakumpu kohosi kauniiksi kukkaiskummuksi.

Hautauksen jälkeen palattiin Lauritsalan kirkon seurakuntasaliin viettämään vainajan muistoa. Tilaisuudessa rva Mandi Tiili puhui Lyylin kärsivällisyydestä ja maltillisuudesta lapsuudesta kuolemaansa saakka ja hänen kauniista elämäntavoistaan, jonka tulkitsi Kaarina Pöllänen Rovasti O. Myyryläinen ja Antti Jäkälä myöskin puhuivat. Lauluja ja puheita pidettiin useita, kahvia leipineen tarjottiin. Juhlassa vallitsi hyvin kaunis surujuhlatunnelma.

Liiton säännöt

Kuurojen Lehden viime tammikuun numerossa oli pääkirjoituksena »Liiton säännöt» selostuksineen ja arvosteluineen. Tämän johdosta haluan vastineena ilmoittaa, että kirjoitus sellaisenaan on valitettavasti ennenaikaisena julkisuuteen saatettu. Eihän ole vielä kellään muilla lukijoilla tiedossa sääntökomitean laatimia muutosehdotuksia, vain keskushallituksen jäsenten tietoon oli annettu. Joten suuri lukijajoukko joutuu enemmän olemaan ymmällä koko jutusta.

Sitten se pääkirjoitus sellaisenaan oletetaan olevan keskushallituksen nimissä virallisena julkisuuteen saatettu, joka ei vielä ole sitä. Se on yhden henkilön omaksuma mielipide, johon kyllä eräät keskushallituksen jäsenet ovat myötäillen yhtyneet.

Olisi ollut reilumpaa varustaa kirjoitus omalla nimellään. Mutta koska kuitenkin julkaiseminen on jo tapahtunut jää selvioksi että siitä kirjoituksesta vastaa itse lehden päätoimittaja.

En halua nyt tässä vaiheessa puuttua pääkirjoituksessa oleviin arvosteluihin. Vain lyhyesti voin sanoa, että eräät siinä olevat huomautukset voidaan huomioida. Mutta muut selvin esimerkein voidaan kumota kestämättöminä.

Asia on Keskushallituksessa niinkuin taka-alalla, joten se ei ole nyt voinut järjestyä siten kuin viime edustajakokouksessa oli kaavailtu.

Sääntökomitea tulee edelleen jatkamaan työtään. Sitten aikanaan tullaan julkisuuteen saattamaan muutosehdotukset.

Näyttää siltä että siihen menee vielä vuosi.

Emil Mattila

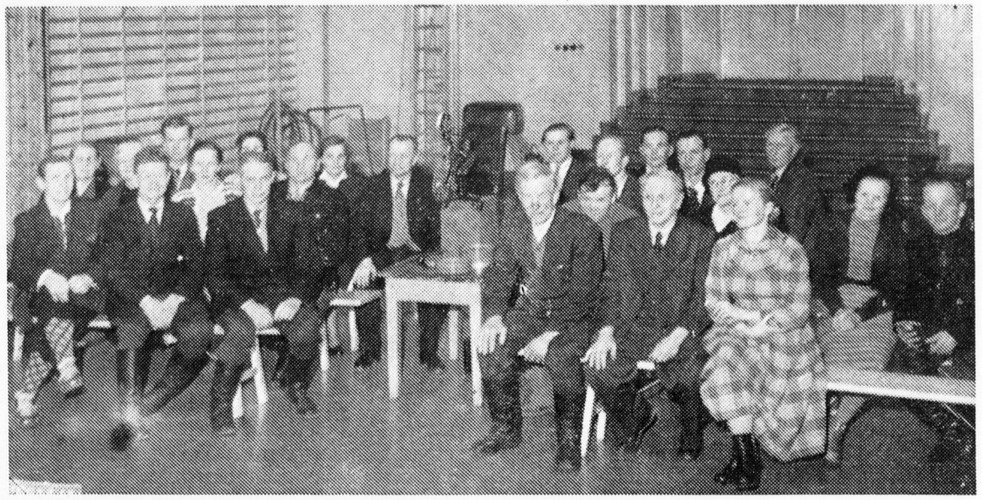

Savonlinnan Kuurot r.y. illanvietossaan 13. 1. -57

HUOM. Toimitukselle on saapunut muutamia vuosikokousilmoituksia jotka oli ilmoitettu pidettäväksi helmikuussa, mutta saapuivat niin myöhään etteivät helmikuun lehteen ennättäneet, ja joita ei siis enää julkaista. Pitäkää muistissa että ilm. ja kirjoitukset on lähetettävä edellisen kuukauden 1 p:vään mennessä. Toimitus

---

JOKAPÄIVÄINEN SILAKKAMME

»Kyllä nämä Rymättylän kaihisilmät ovat kuin mitäkin sillejä», sanoi eräs hämäläisisäntä selvitellessään kookkaita suolasilakoita kuuman perunan kanssa. Sillejä ne silakat todellisuudessa ovatkin, vaikka ne eivät saavuta samoja mittasuhteita

ja rasvaisuutta ahtaissa sisämerissämme, Suomen- ja Pohjanlahdessa kuin Atlantin valtameressä.

Kukapa sentään kieltäisi silakaltakaan sen maittavuuden ja ravintoarvon. Kyllä sillä on yhä edelleenkin omat ystävänsä, vaikkakaan se ei enää ole niin yleinen »pöytävieraamme» kuin esim. puoli vuosisataa sitten.

Entinen mies sanoi silakkanelikon avattuaan: »Täällä senkun maataan vaan». Harvemmin kai kuitenkin tulee mieleen se vaiva, uurastus ja taito, jota tarvitaan ennenkuin silakkakaan nousee märästä elementistään jään päälle tai silakkanelikkoon.

Talvisin kuuluu kuhunkin nuottakuntaan 22—24 miestä ja tavallisesti 7 hevosta. Usein ovat matkat apajapaikoille pitkät. Viivytään siellä koko arkinen viikko, mutta sunnuntaiksi palataan kotiin täydentämään muonavarastoja. Työpäivinä on majoitus tällöin järjestettävä jotenkin tilapäisesti ja siinä voi esiintyä monia vaikeuksia. Tuulet, tuiskut ja pakkaset ovat näiden miesten tuttuja. Saaliin kuljetuskin tuottaa usein hankaluuksia. Sitäpaitsi nuotat ovat kalliita. Rymättyläläisten käyttämä nuotta tulee maksamaan miljoonan markan vaiheilla. Niiden hankkimiseen ja kunnossa pitoon tarvitaan paljon huolta ja vaivaa.

Silakkasaaliit ovat nykyisin olleet pienentymään päin. Usein saalis jää 800 kilon vaiheille, ei aina sitäkään. Tyytyväisiä ollaan jo 1.000 kilon apajaan. Viime talven paras kertasaalis oli tiettävästi Finbyn nuottakunnalla, joka veti apajastaan 9.000 kilon silakkamäärän. Syynä silakkakannan yleiseen vähenemiseen pidetään sitä, että kutukalaa on keväisin pyydetty liikaa.

Tämän kirjoittaja joutui kerran laskemaan ammattikalastajien mukana joukon silakkaverkkoja. Rauman ulkosaaristossa. Yöllä syntynyt myrsky katkaisi ankkuriköyden, jolloin pilkkopimeässä syysyössä, myrskyssä ja sateessa jouduimme ajelehtimaan tuulen armoille. Kun vihdoin läpikotaisin kastunut moottori saatiin käyntiin, päästiin aamun sarastaessa verkkojemme luo, jotka suurella vaivalla ja ponnistuksin saatiin repeytyneinä pelastetuiksi. Koliston saaren rantaan päästyämme ja saaliimme tultua arvioiduiksi noin nelikolliseksi silakoita lausuin: »Tästä puolin en tule tinkimään silakkakilon hinnasta».

Kalamies.

WELLAS järjestää ainoastaan jäsenilleen 25-vuotisjuhlan maalisk. 30 p:nä klo 19 Kuurojen Valistustalossa Palosaarella hyvällä ohjelmalla. Lopuksi tanssia. Illallisilmoittautumismaksu 150:—.

Jäsenet, jotka haluavat osallistua 25-vuotisjuhlaan, ilmoittakoot siitä os.: Teuvo Taimisto, Käsityöläisk. 6, Vaasa - Palosaari. Tervetuloa! Myöhemmin järjestetään virallinen 25-vuotisjuhla.

KUUROJEN Sisu järjestää vapunvastaanottajaiset Kaakonkulman kerhohuoneistossa huhtik. 30 p:nä, alkaen klo 18. Hauska ohjelma ja tanssia. Tervetuloa kaikki kuurot läheltä ja kaukaa.

80 VUOTTA täytti 30. 1. rouva OLGA STADIUS o.s. Härkönen Åvikissa. Hän on syntynyt Pietarissa ja käynyt Porvoon vanhan viittomakoulun suom. kielisen osaston. Rouva Stadius on Hels. Kuurojen yhdistyksen vanhimpia jäseniä, ollen nykyään sen vapaajäsen. Hän oli perustamassa HKY:n Naiskerhoa, joka nyt onkin yhdistyksen elinvoimaisimpia alaosastoja täyttäen tänä vuonna 45 vuotta. V. 1942 hänet kutsuttiin kerhon kunniajäseneksi. V. 1955 hän siirtyi vanhainkoti Åvikiin. Toivotamme rva Stadiukselle rauhaisaa elämän ehtoota.

75 VUOTTA täytti neiti EMILIA FROM 24. 1. Helsingissä. Hän on syntynyt Kiikalassa. Koulun käyntinsä hän suoritti Turun vanhassa viittomakoulussa. V. 1911 muutti nti From Helsinkiin liittyen sitten seuraavana vuonna sikäläisen yhdistyksen jäseneksi, ollen nykyään sen vapaajäsen. Ompelijana hän on työskennellyt kahdessa eri paikassa ja viimeksi Stockmannin tavaratalossa, josta siirtyi eläkkeelle v. 1950.

Neiti From on edelleenkin yhdistyksen ompeluseuran uskollisimpia ahertajia. Monet hyvin tehdyt käsityöt ovat lähteneet hänen taitavista käsistään myyjäisiin. Lähetys-ompeluseurankin toimintaan hän jatkuvasti lämpimästi osallistuu.

Merkkipäivänään joutui nti From monien onnittelujen kohteeksi. Helsingin Kuurojen yhdistyksen puolesta ojennettiin juhlijalle adressin ohella kukkia ja rahalahja. Toivotamme nti Fromille jatkuvasti terveyttä elämän ehtoolla.

60 VUOTTA täyttää 8. 3. rouva LEMPI LINDHOLM Helsingissä.

Huhtikuun 17 p:nä täyttää seppä JOHAN WILLANEN 60 vuotta Valkeakoskella. Hän on syntynyt Ensossa. Käytyään Kuopion Kuurojenkoulun oli hän Enso-Gutseitin tehtaalla seppänä. Sodan jälkeen hän joutui Kotkaan jossa oli pari vuotta jonka jälkeen takaisin Ensoon. Kun Enso lopullisesti joutui rajan taakse niin hän muutti Valkeakoskelle Säterin palvelukseen, jossa yhä vielä toimii taitavana ammattimiehenä. Onpa hän saanut oman talonkin Valkeakoskella.

Nuorena Johan harrasti urheilua, juoksua ja painia. Ikimuistettava oli vuosi 1921, jolloin pohj. maiden kuurojen kilpailut oli H:gissä. Siellä pieni Johan voitti pitkän, kuuluisan norjalaisen juoksijan 5 km juoksussa. Oltiin hyvin innostuneita katselemaan jännittävää juoksua. Varmaankin K.U.L henkilöistä monet muistavat sen.

Nyt kun humoristinen ja vilkas Johan on saavuttanut 60 vuoden iän niin toivotamme parhainta onnea, sekä valoisaa elämän myöteistä iltaa oman perheen piirissä ja Valkeakosken kuurojen keskuudessa.

K. A.

EREHDYS. Meille on ilmoitettu, että hra ARVO KOSKELA Vaasassa täyttää 50 vuotta vasta 15. 3. 1963, minkä ystävät merkinnevät muistiinsa.

Helsingin Kuurojen Shakkikerhon vuosikokouksessa 19. 1. 57 Hj. Sandholm vetäytyi syrjään puheenjohtajan paikalta, jolle valittiin K. Hämäläinen ja johtokuntaan: A. Sihvola, S. Månsson, P. Hellström, ja E. Putkonen. Varajäseniksi: Hj. Sandholm ja E. Tolsa.

Suomen Kuurojen Shakkiliiton vuosikokoukseen edustajiksi valittiin K. Hämäläinen ja E. Putkonen.

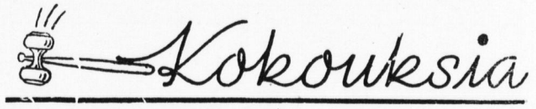

KARJALAN Kuurot r.y:n esitelmäpäivät pidetään Kouvolan keskuskansakoulussa lauantaina maalisk. 30 p:nä alk. klo 18 (Huom! elokuvaesitys) ja sunnunt. 31 p:nä alk. klo 10 hartaushetkellä, jonka pitää rovasti Myyryläinen. Puhujina toimittaja Pitkänen Helsingistä sekä omat ohjelmansuorittajat.

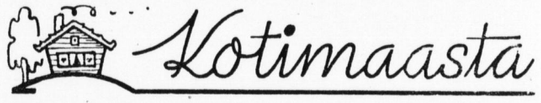

KUOLLEITA

Maria Aleksandra E k b l o m on siirtynyt ikuiseen lepoon joulukuun 16 p:nä 1956. Hän oli syntynyt Eurajoella huhtikuun 19 p:nä 1881. Kävi Turun Kuurojenkoulun. Muutettuaan Poriin asumaan meni hän naimisiin Verner Ekblomin kanssa, heille syntyi poika. Miehensä ja poikansa kuolivat kapinan aikana ja hän jäi leskeksi.

Vuoden 1905 aikaan oli Porin seurakunnassa pappina rovasti Kivekäs. Hän sääli kuuromykkiä jotka hiljaisina ja osattomina istuivat Porin kirkossa. Rovasti kutsui kuuroja Luth. rukoushuoneeseen Jumalanpalvelukseen, käyttäen apunaan past. Vesenterää, joka osasi viittomakieltä. Tästä alkaen kuurot huomasivat että pitäisi perustaa oma yhdistys.

Sitten v. 1906 perustettiin kuurojen yhdistys ja rva Ekblom valittiin puheenjohtajaksi. Suurella antaumuksella hän toimi monia vuosia neuvoen, kehoittaen ja auttaen missä vain apua tarvittiin.

Vuosien varrella jäsenmäärä kasvoi. V. 1924 yhdistys valitsi uuden puheenjohtajan ja varapuheenjohtajaksi jäi rva Ekblom. Samalla innolla ja harvinaisella uskollisuudella hän palveli kohtalotovereitaan ja oli puheenjohtajan oikea käsi.

Kun yhdistys sai oman kodin, toimi hän ahkerammin kuurojen keskuudessa. Kutsui nuoria ja vanhoja tekemään paperikukkia y.m. Ne innolla myytiin ja saatiin sievoinen summa kodin velan lyhentämiseksi. Kaikki jotka kykenivät, tekivät työtä iltaisin. Mukana olivat sekä nuoret että vanhat. Jokainen tahtoi ilolla olla mukana. Iloisempi oli rva Ekblom. Se oli todella kuin muurahaisten työtä. Jokaisen velvollisuutena ja kunnia-asiana oli auttaa omaa yhdistyksen kotia.

Rva Ekblomilla oli paljon kuulevia ystäviä. Heidän sydämensä ja kukkaronsa aukenivat kun hän kävi heidän luonaan puhumassa kuurojen tarpeesta. Koettiin ihmeellisiä rukouksen kuulemisia. Kodissa kiitettiin täysin sydämin.

Rva Ekblomille Jumala oli suonut iloisen ja leikillisen mielen, että hän aina voi ikävyydet voittaa.

Voimien vähentyessä muutti hän kunnalliskotiin vanhuuden lepoa nauttimaan josta kuolema hänet vapautti. Porin Kuurojen yhdistyksen johtokunta kävi loppiaisena hänen haudallaan kunniatervehdyksellä, vieden sinne seppeleen kiitoksen ja kaipauksen osoituksena.

Me jäljelle jääneet ystävät uskomme, että hän on voiton saanut suuren Luojan viemänä voittopalkintoa odottamaan. I. N.

Tampereella kuoli rouva Helmi T e n k a n e n os. Kaski, 9 p:nä tammikuuta, pitkällisen sairauden murtamana. Hän oli aikoinaan ollut Viipurin Kuurojen yhdistyksen johtohenkilöitä, ollen yhteen menoon 9 vuotta puheenjohtajana. Sodan aikana hän joutui evakkotielle, päätyen Tampereelle ja oli viimeksi Tampereen Kuurojen yhdistyksen vahtimestarina 4 vuotta.

Vainaja saatettiin viimeiseen lepoonsa tammikuun 20 p:nä. Entisiä viipurilaisia oli kaukaakin saapunut hänen haudalleen. Ruumiinsiunauksen toimitti past. Paunu, pitäen kauniin puheen jossa mainitsi vainajan olleen ehkä ainoa Suomen kuuro, joka sai kuulonsa takaisin 20 vuotis-syntymäpäivänään, mutta siitä huolimatta jäänyt kuurojen maailmaan kuolemaansa asti.

Haudalle laskettiin Tampereen Kuurojen yhdistyksen, Naiskerhon ja Kuurot Urheilijat seurojen puolesta kukkaseppele. Monet ystävät toivat kukkansa.

Muistojuhlaa vietettiin Kuurojen Yhdistyksellä jossa puhuivat rva Puolakka ja Rva Ahonen. Sisar Airan johdolla laulettiin virsiä ja past. Paunu puhui myös.

Lepää rauhassa Helmi, joka olit saanut paljon kärsiä ja olet saanut nyt uuden kodin kun tässä maailmassa sait kokea kodittomuutta.

LAHDEN KUUROJEN YHDISTYKSEN vuosikokous pidettiin viime sunnuntaina Yhteiskoululla. Saapuvilla oli yli 50 jäsentä. Kokouksen avasi puheenjohtaja K. Remmi, minkä jälkeen valittiin kokouksen puheenjohtajaksi Emil Mattila ja sihteeriksi Pentti Nikula. Esitettiin vuosikertomus joka hyväksyttiin. Samoin esitettiin ja hyväksyttiin tilit.

Yhdistyksen puheenjohtajaksi valittiin yksimielisesti edelleen K. Remmi. Johtokuntaan valittiin huutoäänestyksellä uudelleen rouva Vappu Nurminen, Antti Ojala, Veikko Koskinen ja Kalevi Paajanen, varalle Huvi Lehtonen ja Pentti Nikula.

Tilintarkastajiksi valittiin neiti Anna Laitinen ja Lehtonen, varalle K. Mäkelä ja F. Happonen.

Edustajiksi Suomen Kuurojen Liiton vuosikokoukseen, joka pidetään marianpäivänä Jyväskylässä K. Remmi ja K. Paajanen varalle A. Ojala.

Välittömästi vuosikokouksen jälkeen johtokunnan keskuudessa valittiin varapuheenjohtajaksi K. Paajanen, sihteeriksi V. Koskinen rahastonhoitajaksi A. Ojala ja jäsenkantajaksi Vappu Laitinen.

Puheenjohtajan osoite, Aleksanterinkatu 35 A 4 ja sihteeri Veikko Koskinen Rautatiekatu 25 G Lahti

JYVÄSKYLÄN Kuurot r.y:n vuosikokous pidettiin tammikuun 20 p:nä kuurojenkoululla. Saapuvilla oli runsaasti yhdistyksen jäseniä. Kokouksen puheenjohtajana toimi rva K. Korhonen ja sihteerinä rva I. Koskinen.

Esitettiin toiminta- ja tilikertomukset v:lta 1956 ja hyväksyttiin sekä myönnettiin johtokunnalle tili- ja vastuuvapaus.

Johtokunnan kokoonpano 1957: puheenjoht. rva Eeva Ratavaara, varapuh. joht. nti Anja Kilpeläinen, sihteeri rva Inkeri Koskinen, rahastonh. rva Kaisu Korhonen ja jäsenkirjuri hra Pentti Korhonen, varalla rva Saimi Vasama ja hra Jorma Ratavaara.

Liiton vuosikokoukseen valittiin 4 edustajaa: rva Eeva Ratavaara, rva Inkeri Koskinen, hra Pentti Korhonen ja hra Väinö Rahkonen. Varalle Jorma Ratavaara, Anja Kilpeläinen ja Lahja Kuukkanen.

KUUROJEN Raittiusseura Surd piti vuosikokouksensa tammikuun 27 p:nä. Vuosikertomus ja tilit hyväksyttiin. Valittiin puheenjohtajaksi jälleen rva Katri Pitkänen, sihteeriksi hra Väinö Tolsa. Varapuheenjohtajaksi hra Sigurd Månsson, rahastonhoitajaksi toim. R. Pitkänen, kirjastonhoitajaksi rva Lyyli Färdig ja hra Vihtori Nurmo.

Raittiusseura järjestää kuukausittain rait. aiheisen illanvieton H:gin kuurojen yhdistyksellä. Pääsy tilaisuuksiin on vapaa.

HÄMEENKYRÖN Kuurojen Yhdistys piti vuosikokouksensa 27. 1. 57. Puheenjohtajaksi valittiin uudelleen hra Tahto Hirvikoski, sihteeriksi nti Koskinen ja rahastonhoitajaksi rva Fanny Hietaniemi.

VAKKA-SUOMEN Kuurojenkerhon vuosikokous pidettiin Piuhassa Niinikankaan talossa tammikuun 20 p:nä. Saapuvilla oli lukuisasti jäseniä. Tervehdyspuheen piti puheenjohtaja Paavo Niinikangas, jonka jälkeen kokouksen puheenjohtajaksi valitiin rouva Tyyne Kaavi ja pöytäkirjaa pitämään hra Erkki Hovi. Toiminta- ja tilikertomukset hyväksyttiin ja asianomaisille myönnettiin tili- ja vastuuvapaus vuodelta 1956. Puheenjohtajaksi valittiin uudelleen yksimielisesti Paavo Niinikangas ja ja johtokuntaan varapuheenjohtajana Kalle Hämäläinen, sihteerinä Lempi Niinikangas, rahastonhoitajana Yrjö Forss ja Erkki Hovi. Varalle Impi Hämäläinen ja Eero Paju. Tilintarkastajiksi Rurik Pitkänen ja Tyyne Kaavi. Jäsenmaksu päätettiin korottaa 200 markkaan vuodelta + liittovero. Edustajiksi liiton vuosikokoukseen valittiin Paavo Niinikangas, varalle rva Tyyne Kaavi.

Vuosikokouksen jälkeen oli esitelmätilaisuus, jossa esitelmöivät rva Sanni Helle ja toim. Rurik Pitkänen.

Päätettiin tehdä retki syyskesällä Yrjö Forssin taloon Lokalahdelle, jossa pidetään esitelmäpäivät.

HUOMIO! Naisten päivät pidetään ensi maaliskuun 30—31 p:nä Helsingissä Kuurojen Yhdistyksellä Liisankatu 27 Naiskerhon 45 v. juhlan yhteydessä. Tervetuloa läheltä ja kaukaa!

†

Lyyli Laitiainen
synt. 31. 1. 1899,
kuoli 22. 1. 1957.

Puheenjohtajan ja pitkäaikaisen sihteerin valoisaa muistoa kunnioittaen
Lappeenrannan Kuurojenyhdistys r.y.

†

Rakas äitimme
Lyyli Laitiainen
os. Korvenala

synt. 31. 1899 Koivistolla, kuoli 22. 1. 1957 Lauritsalassa.

Syvästi kaivaten
Lapset ja lastenlapset

Nuku rauhassa äiti kulta, tyyntä on tuonen mailla. Tuskat kaikki on tauonneet ja sydän on suruja vailla.

KUUROJEN LEHTI
Tidskrift för Döva

62. vuosikerta 1957

Julkaisija: SUOMEN KUUROJEN LIITTO r.y.

Päätoimittaja: URHO KIERIMO, Turku, Kuurojenkoulu. Puh. 11 490.

Toimitussihteeri: RURIK PITKÄNEN, Helsinki, Liisankatu 27 E 10. Puh. 38 154.

Toimituskunta: Katri Pitkänen, Maila Paunu.

Toimitus ja konttori: H:ki, Liisank. 27 E 10. Puh. 38 154. Kirjoitukset ja kuvat lähetettävä ennen edellisen kuukauden 1 päivää. Muotokuvista seurattava 500:— maksu.

Tilaushinta: Koko vuodelta 1956 kotimaassa ja Pohjoismaissa 500:—, ulkomaille 600:—. Tilattavissa kaikista postitoimistoista.

Ilmoitushinnat: Lähempiä tietoja saa puh. 38 154. Kihlaus-, vihkimä- ja syntymäilmoitukset 300:—. Kuolinilmoitukset 500:—.

Kaikki maksut suoritettava Suomen Kuurojen Liitto r.y:n postisiirtotilille n:o 6825 tai rahastonhoitaja Eero Laamaselle, os. Malminrinne 2 A 14, Helsinki. Puh. 36 678.

Käyttäkää kuurojen hyväksi kirjeenvaihdossanne kauniita

KIRJEENSULKIJAMERKKEJÄ

Hinta 5:— kpl.

40 merkin arkki 200:—

Myyjiä otetaan.

Yhdistykset ja yksityiset saavat tilata niitä os.:

Suomen Kuurojen Liitto r.y.

Liisankatu 27 E 10 - Helsinki

Postisiirtot. 6825

KOULUILLE

suosittelemme seuraavia oppikirjoja:

U. Kierimo:
Ensimmäinen lukukirjani 200:—

U. Kierimo:
Pienviljelyksen alkeistietoja 50:—

H. Nyberg:
Katekismus ja kristinoppi 150:—

A. I. Savolainen:
Raamatunhistoria 200:—

E. J. Pesonen:
Luonnontieto 200:—

Heikki Mylläri:
Ammatinvalinnan ohjeita kuuroille ilmaiseksi jaettavaksi koulunsa päättäville oppilaille.

Hintaan lisätään lähetyskulut.

Tilattavissa os.:

Suomen Kuurojen Liitto r.y.

Liisankatu 27 E 10 - Helsinki - Postisiirto 6825

Sormiaakkosten osaaminen on "KIVAA"

Te voitte opettaa ystävänne käyttämään niitä. Lähettäkää hänelle kaunis sormiaakkoskortti — se tuottaa hänelle mukavan harrastuksen ja teille hyötyä ja iloa. Myös moni kuuleva ostaisi sellaisen voidakseen keskustella kuuron toverinsa kanssa.

Korttien hinta on 10:— kappaleelta, mutta jos tilaatte niitä vähintään 100 kappaletta, saatte 30 %:n alennuksen. Tällöin 100 kappaletta maksaa ainoastaan 700 markkaa.

Yhdistykset, tilatkaa näitä myytäväksi. Sormiaakkoskortteja saa tilata osotteella:

Suomen Kuurojen Liitto ry.

Liisank. 27 E 10 - Helsinki. Postisiirtotili 6825

Atlas

Suomen Trikoo

Enemmän kuin pelkkä paperiliima

TAMMER

KOTILIIMA

Liima joka pitää

Saatavana tuubeissa ja pulloissa.

Verratkaa laatua — verratkaa määrää valitka aina

TAMMER

KOTILIIMA

TAMMER TEHTAAT OY

Tampere

Rakennustoimisto

NIILO AHTI OY

Tampere

Keskinäinen Vakuutusyhtiö

VARMA

Tampere

Hämeen Kenkätehdas Oy

Tampere - Pinnink. 47

Tampereen Pukutehdas Oy

Tampere

Leijona PUKIMET

YHTYNEET PUKUTEHTAAT OY

Suosikaa lehtemme ilmoittajia

Tampereen Naulatehdas Oy

Tampere

Kauppakirjapaino Oy. Helsinki 1957